

Az eredményeink alapján szoros kapcsolat van a szülői bánásmód, a szülők által létrehozott érzelmi atmoszféra és a szégyenhajlam között, ami számos viselkedéses és mentális probléma kialakulásával állhat összefüggésben. Ilyen viselkedéses probléma lehet például a kortárs bántalmazás. Így további kutatásaink célja a szégyenérzet, a szégyen feldolgozásának képessége és a kortárs bántalmazásba való bevonódás közötti kapcsolat vizsgálata, amelyhez a szégyen feldolgozását mérő eszközt (Management of Shame, Shame Acknowledgment and Shame Displacement) is célunk magyar nyelvre adaptálni.

Gáspár Baksa Gergely (Eötvös Loránd Tudományegyetem)

Globális Mentális Egészségünk: Egy kiváló lehetőség a másokon való segítségre

Napjainkban egyre többet hallani a mentális egészség fontosságáról. A témában különböző filmek, sorozatok jelennek meg, a könyvesboltokban pedig önsegítő könyvek valódi garmadájával találkozhatunk. Bár ez a tendencia ígéretesnek tűnhet, az igazság az, hogy ami a mentális betegségek gyógyítását illeti, az emberiség korántsem áll túl fényesen.

Csak egy példát említve, a fejlett országokban mindössze 10.5 pszichiáter jut 100 000 lakosra (Shah & Beinecke, 2009). Figyelembe véve, hogy élete során az emberek 25%-a fog szenvedni valamilyen mentális betegségben (WHO, 2001), a rendelkezésre álló szakértők száma korántsem elég. A fejlődő országokban azonban ennél is nagyobb a szükség, ahol 100 000 lakosonként mindössze 0.05 pszichiáter áll rendelkezésre (Shah & Beinecke, 2009).

Képzeljük el, hogy egy adományozó vagyunk, aki szeretne minél több olyan embernek segíteni, akik mentális betegségekkel küzdenek. Ha felmegyünk az internetre, akkor láthatjuk, hogy rengeteg szervezet örömmel venné a támogatásunkat. De kinek segítsünk? Szenvedélybetegségekkel küzdő fiataloknak? PTSD-ben szenvedő veteránoknak? Depressziós anyukáknak?

Figyelembe véve, hogy véges erőforrásokkal rendelkezünk, úgy gondolom kritikus fontosságú az, hogy a pénzünkkel a leghatékonyabb intervenciókat támogassuk. Itt jön be a képbe az az munka, amit a SoGive nevű brit közhasznú szervezettel végzünk. Különböző költséghatékonysági elemzések után azt látjuk, hogy egyes intervenciók befektetett dolláronként akár 10,000-szer nagyobb hatást érhetnek el, mit mások (Ord, 2013).

Csigó Ábel (ELTE Eötvös József Collegium)

A találkozás materializmusa. Louis Althusser kései filozófiájához

Louis Althusser a 20. századi francia filozófia egyik legjelentősebb képviselője volt. Munkásságának gerincét a marxizmus strukturalista hatásokat mutató megújítása határozta meg: nevéhez fűződnek az *episztemológiai törés*, a *szimptomatikus olvasat*, illetve az *ideológiai államapparátus* fogalmai.

Előadásom fókuszában nem a szerző központi – igen terjedelmes szakirodalommal és kiterjedt hatástörténettel bíró – munkái állnak, hanem az 1980-as években írott, utolsó szövegeiből kirajzolódó filozófiai kísérlet a materializmus újragondolására, amely a legmarkánsabban és a legnagyobb terjedelemben az 1982-es *Le courant souterrain du matérialisme de la rencontre (A találkozás materializmusának rejtett áramlata)* című szövegéből rajzolódik ki.

Ezen új materializmuskoncepció a *találkozás*, a *deviáció* és a *megszilárdulás (prise)* fogalmai köré épül fel, többek között Démokritosz, Lucretius, Spinoza, Machiavelli és Rousseau gondolataira építkezve. Előadásomban azt vizsgálom meg, hogy Althusser hogyan fogja fel a